

stuk **110** (2009) – Nr. 1
ingediend op 24 juli 2009 (2009)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met de overeenkomst tussen het koninkrijk België en de republiek Albanië, Bosnië en Herzegovina, de republiek Kroatië, de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, de republiek Moldavië, Montenegro, de republiek Servië en de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo in naam van Kosovo, in overeenstemming met resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad, betreffende de voorrechten en immuniteiten van het secretariaat van de Centraal-Europese Vrijhandelsovereenkomst, ondertekend in Brussel op 26 juni 2008

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN OVER HET ONTHAAL VAN VERTEGENWOORDIGINGEN VAN INTERNATIONALE ORGANISATIES**1. Internationale gouvernementele organisaties en het verlenen van voorrechten en immuniteiten via een zetelakkoord*****1.1. Het belang van de aanwezigheid van internationale gouvernementele organisaties in België***

Het internationale imago en de bekendheid van België worden in belangrijke mate medebepaald door de aanwezigheid van de zetels of verbindingsbureaus van internationale organisaties met duizenden ambtenaren en hun families. België verwerft hierdoor een ruime internationale uitstraling, en ook de economische impact van deze aanwezigheid is aanzienlijk.

Bovendien vormt deze internationale aanwezigheid tegelijk een positieve uitdaging en een opportuniteit, in de mate dat zij mede één van de aanzetten kan zijn voor het ontwikkelen van beleidsinitiatieven op verschillende terreinen zoals ruimtelijke ordening, mobiliteit en veiligheid die de Belgische samenleving in haar geheel ten goede komen.

Heel wat troeven kunnen uitgespeeld worden, zoals onze uitstekende verbindingen met Europa en de rest van de wereld, de relatief lage immobiliënprijzen en kosten voor levensonderhoud, de meertaligheid van onze bevolking en haar multiculturele samenstelling, het gevarieerde sociaal-culturele leven en de jarenlange ervaring van de diverse overheden met internationale organisaties en hun personeel.

Waakzaamheid blijft evenwel geboden. Door de uitbreiding van de Europese Unie (EU) en de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) dienen zich nieuwe kandidaten aan als gastland voor internationale organisaties. Daarbij bieden zij vaak zeer aantrekkelijke voorwaarden.

Het behoud van de reputatie van België als bevoorrecht gastland van internationale organisaties vraagt een volgehouden inzet vanwege de verschillende overheden en zal vooral afhangen van het behoud en zo mogelijk de verbetering van de kwaliteit van het onthaalbeleid dat door deze overheden gevoerd wordt ten aanzien van de internationale instellingen en hun personeel.

1.2. Voorrechten en immuniteiten moeten vastgelegd worden in een verdrag ('zetelakkoord')

België houdt streng aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie. Voorrechten en immuniteiten kennen dus een uitzonderingskarakter; zij houden immers per definitie een uitzondering in op de Grondwet en de bestaande wetgeving.

De voorrechten en immuniteiten worden vastgelegd in een akte die tot een van de drie volgende types behoort:

- een multilaterale overeenkomst tussen de lidstaten van de organisatie die elke lidstaat verplicht de opgesomde voorrechten en immuniteiten toe te kennen aan organen en personeel van de organisatie op zijn grondgebied;
- een bilateraal verdrag: een zogenaamd 'zetelakkoord' tussen de organisatie en het betrokken gastland; als het gastland geen lid is van de multilaterale overeenkomst of

van de organisatie, of als er geen multilaterale overeenkomst is, of om gewoon duidelijkheid te scheppen naast de multilaterale overeenkomst om de tegenstelbaarheid ten aanzien van derden te benadrukken;

- een aanvullende bilaterale overeenkomst: naast een multilaterale overeenkomst, om aan de organisatie een beperkt aantal bijkomende voorrechten toe te kennen die niet in de multilaterale overeenkomst opgenomen waren.

De voorliggende overeenkomst behoort tot het eerste type akte.

2. De in zetelakkoorden meest voorkomende voorrechten en immuniteiten

2.1. Immuniteit van de organisatie zelf

De internationale organisatie als dusdanig zal immuniteit van rechtsmacht in het gastland genieten. Verder zijn de gebouwen, archieven, briefwisseling en communicaties van de organisatie onschendbaar, evenals de goederen en activa die gebruikt worden voor de officiële werkzaamheden van de organisatie.

2.2. Immuniteit van rechtsmacht voor het personeel

Hier wordt een onderscheid gemaakt tussen personeelsleden met een diplomatiek statuut, internationale ambtenaren en lokaal aangeworven hulppersoneel.

België hanteert als algemene regel dat enkel aan het hoofd van de vertegenwoordiging van een internationale organisatie en aan diens adjunct de voorrechten en immuniteiten toegekend worden die ingevolge het Verdrag van Wenen van 1969 inzake het diplomatiek verkeer, toegekend zijn aan een lid van het diplomatiek personeel van een diplomatieke zending.

De meeste personeelsleden van de zetel van de organisatie genieten een beperkte immuniteit van rechtsmacht, namelijk enkel voor handelingen die zij stellen in de uitoefening van hun functie. Die immuniteit blijft ook gelden nadat zij hun functie beëindigd hebben.

Lokaal aangeworven hulppersoneel geniet geen immuniteit.

2.3. Fiscale voorrechten

De fiscale immuniteit van organisaties is gebaseerd op het beginsel van de gelijkheid van staten (een staat kan een andere staat niet belasten via een internationale organisatie) en op het feit dat het gastland geen ongeoorloofd voordeel mag halen uit de aanwezigheid van een internationale organisatie op zijn grondgebied. Bovendien moet een internationale organisatie kunnen beschikken over de nodige onafhankelijkheid.

De vrijstelling van belastingen is absoluut, maar geldt uitsluitend voor het officiële gebruik van de organisatie: zij geldt enkel voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die noodzakelijk zijn om de organisatie toe te laten haar door het oprichtingsverdrag opgelegde taken te vervullen. Zij kan bijgevolg nooit gelden voor goederen, bezittingen, inkomsten of uitgaven die betrekking hebben op of het resultaat zijn van industriële of commerciële activiteiten. Zij geldt evenmin voor heffingen die slechts vergoedingen zijn voor diensten van openbaar nut (retributies).

De drie hoger vermelde categorieën van personeel hebben ook een verschillend statuut op het vlak van fiscale voorrechten.

Het hoofd van de zetel of de vertegenwoordiging en diens adjunct genieten de fiscale vrijstellingen die aan leden van de diplomatieke vertegenwoordigingen toegekend worden.

De ambtenaren van de organisatie genieten in België enkel vrijstelling van belasting op de lonen en vergoedingen die zij van de organisatie ontvangen, op voorwaarde dat de organisatie zelf een interne inkomstenbelasting heft. In dit geval wordt in het zetelakkoord een bepaling tot het vermijden van dubbele belasting opgenomen. België behoudt zich het recht voor om de lonen en vergoedingen in aanmerking te nemen voor de berekening van de belasting uit andere bronnen (progressievoorbehoud). Dit impliceert dat België in de regel de inkomsten uit andere bronnen dan lonen en vergoedingen in België belast, tenzij een internationaal verdrag of reciprociteit zou bestaan. België aanvaardt met andere woorden geen ‘exceptie van fiscale woonplaats’. De vrijstelling van inkomstenbelasting geldt bovendien in principe niet voor de pensioenen die organisaties uitkeren aan hun gewezen ambtenaren die in België verblijven.

Het lokaal aangeworven personeel valt onder de fiscale regelgeving in België en geniet bijgevolg geen fiscale voorrechten.

Internationale ambtenaren genieten in principe geen fiscale voorrechten voor hun persoonlijk gebruik. De vrijstelling van inkomstenbelasting is immers strikt genomen geen voorrecht, maar het gevolg van een regeling tot het vermijden van dubbele belasting.

Toch staat België een beperkte vrijstelling bij ‘eerste indiensttreding’ toe. De ambtenaren hebben bij het opnemen van hun functie gedurende twaalf maanden het recht een eerste wagen en meubels en andere goederen nodig voor de inrichting van hun woning, aan te kopen met vrijstelling van belasting op de toegevoegde waarde (btw) en douanerechten. Voorwaarde is dat zij vóór hun indiensttreding niet in België verbleven. Deze vrijstelling is een gunst van het gastland België dat zich daardoor op hetzelfde niveau plaatst als andere gastlanden.

2.4. Sociale zekerheid

Krachtens artikel 3 van de wet op de sociale zekerheid van 27 juni 1969 is het Belgische stelsel van sociale zekerheid voor werknemers van toepassing op alle werknemers in België die met een arbeidsovereenkomst werken op Belgisch grondgebied voor een in België gevestigde werkgever, tenzij een internationale overeenkomst anders bepaalt.

Aangezien internationale organisaties doorgaans zelf voorzien in een stelsel van sociale zekerheid voor hun personeel, wordt in de zetelakkoorden gewoonlijk een clausule inzake sociale zekerheid opgenomen.

Daarbij worden volgende beginselen toegepast:

- België kent de vrijstelling van verplichte aansluiting bij zijn sociale zekerheid enkel toe aan internationale ambtenaren die geen Belg of permanent verblijfshouder zijn. Die ambtenaren krijgen een ‘optierecht’: zij kunnen aansluiten hetzij bij het stelsel van sociale zekerheid van hun organisatie¹, hetzij bij het Belgische stelsel;
- die optie geldt niet voor ambtenaren met de Belgische nationaliteit of permanente verblijfhouders, die verplicht aangesloten zijn bij het Belgische zekerheidstelsel, tenzij België reeds gebonden is door een internationale overeenkomst die op deze regel een afwijking bevat;
- het lokaal aangeworven personeel is steeds aangesloten bij het Belgische stelsel.

¹ Om te kunnen spreken van een eigen zekerheidstelsel moet het zekerheidstelsel van de organisatie wel beantwoorden aan de minimumvoorwaarden opgenomen in de Conventie nr. 102 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de minimumnormen inzake sociale zekerheid.

2.5. Overige voorrechten

Internationale ambtenaren zijn, voor zover zij in België geen andere winstgevende activiteit uitoefenen, niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten en inzake de uitoefening door buitenlanders van zelfstandige beroepsactiviteiten. Zij hebben bijgevolg geen arbeidsvergunning nodig om in België te kunnen werken. Zij zijn evenmin onderworpen aan maatregelen ter beperking van de immigratie of aan de inschrijvingsformaliteiten voor vreemdelingen. Dit betekent dat zowel de procedures voor afgifte van een visum als de administratieve verplichtingen bij hun aankomst in België, sterk vereenvoudigd worden.

3. Het concrete onthaal van internationale organisaties en hun personeel

Acties en bijkomende faciliteiten die het imago van België als aantrekkelijk gastland moeten in stand houden of verbeteren, situeren zich voornamelijk op het vlak van het concrete onthaal. Immers, de toekenning van voorrechten en immuniteiten is strikt gebonden aan regels en criteria, zoals hierboven beschreven. De ruimte voor aanvullende voordelen is bijgevolg uiterst beperkt, zoniet onbestaand.

3.1. Gebouwen

Financiële tussenkomsten vanwege de staat voor de huisvesting van internationale organisaties kunnen niet veralgemeend worden, maar worden geval per geval bekeken. In geval een organisatie erom verzoekt, kan het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid beslissen dat technische bijstand verleend wordt voor problemen met betrekking tot de constructie, het verwerven of het gebruik van kantoorruimte. Ook wordt assistentie verleend bij het volgen van de procedures voor het aanvragen van bouw- en milieuvergunningen. In het belang van een coherent zetelbeleid moeten de strategische beleidsopties van de federale overheid en het beleid inzake ruimtelijke ordening van de gewesten en de lokale overheden permanent op elkaar afgestemd worden. De organisatie van het overleg behoort tot de taken van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid (ICZ).

3.2. Onthaal van het personeel

Een doeltreffend onthaal omvat verschillende aspecten:

- duidelijke informatie over het gastland;
- dienstverlening aan de organisatie en aan de internationale ambtenaren;
- initiatieven die de integratie van nieuwe ambtenaren en hun familie moeten bevorderen;
- aandacht voor de veiligheidsaspecten.

Een belangrijke rol is weggelegd voor de Belgische overheden, en in het bijzonder voor de gemeenschappen, de gewesten en de gemeenten.

3.3. Beveiliging van de organisatie

België moet alle maatregelen treffen noodzakelijk om de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie te verzekeren. Daartoe behoort onder meer de beveiliging van de gebouwen en de bescherming van prominenten.

3.4. Ruimtelijke ordening en mobiliteit

De diverse overheden zijn het aan zichzelf verplicht om in hun beleid terdege rekening te houden met de aanwezigheid van internationale organisaties. Een vlotte bereikbaar-

heid, beheersing van de verkeersproblemen en de kwaliteit van de leef- en werkomgeving zijn factoren die in belangrijke mate het imago van een gastland mee bepalen. Permanent overleg tussen de betrokken bestuursniveaus is onontbeerlijk om de prioriteiten van de verschillende overheden op elkaar af te stemmen.

4. Weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen

Vooreerst geniet elke internationale organisatie die zich in België vestigt, de absolute immuniteit ten opzichte van haar gebouwen en archief. De betreding van de gebouwen is afhankelijk van haar toelating. Ook de toegang tot het archief is onschendbaar.

Deze algemene principes beperken dus de effectieve draagwijdte van normen inzake huiszoeking, uitgevaardigd door het Vlaams Parlement. De Vlaamse overheid is hiertoe bevoegd krachtens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur.

Huiszoekingen en onteigeningen ressorteren zowel onder de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten, als onder die van de federale overheid. Enkel voor noodzakelijke onteigeningen zouden de organisaties kunnen ontzet worden uit hun eigendomsrecht. De organisaties mogen in voorkomend geval trouwens niet gehinderd worden in hun werking, een toereikende schadeloosstelling moet onverwijld betaald worden en de overheden in België helpen de organisaties bij de wederinstallatie. Zulke verdragsbepalingen leggen beperkingen en voorwaarden op aan de uitoefening van de onteigeningsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, vastgelegd in de Grondwet (artikel 16), de federale en de gefedereerde regelgeving, zoals bepaald in artikel 79 van de wet van 8 augustus 1980.

De gewesten zijn bevoegd voor de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken (artikel 6, §1, IX, 3°, van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd). Ook hier kunnen bijzondere voorrechten van toepassing zijn.

De belastingen die in aanmerking komen voor vrijstelling liggen hetzij in het federale bevoegdheidsdomein (bijvoorbeeld de personenbelasting), hetzij in dat van de gewesten (artikel 3 van de Financieringswet, bijvoorbeeld het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners, de onroerende voorheffing, het registratierecht op de overdrachten ten bezwarende titel van in België gelegen onroerende goederen, de verkeersbelasting op de autovoertuigen en de belastingen op de inverkeerstelling)².

De organisaties zelf en hun personeelsleden met een diplomatiek statuut worden alleszins vrijgesteld van directe en bepaalde indirecte belastingen op hun activa, inkomsten en

² De artikelen 3 en 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (Financieringswet), zoals gewijzigd, bepalen de gefedereerde belastingen en heffingen. Die Financieringswet specificeert in zijn artikel 3 de gewestelijke belastingen. De gewesten zijn immers bevoegd, overeenkomstig artikel 4, §1 tot en met §3, van de Financieringswet, om de vrijstellingen van die in artikel 3, 1° tot 12°, opgesomde belastingen te wijzigen, met dien verstande dat voor de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling, verschuldigd door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven of verenigingen zonder winstoogmerk (vzw's) met leasingactiviteiten, dit slechts kan na een verplicht samenwerkingsakkoord gesloten te hebben zoals bedoeld in artikel 92bis, §2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Voornamelijk de in de tekst hierboven opgesomde belastingen in het kader van de vestiging van internationale organisaties zouden reëel in aanmerking komen voor vrijstelling, gezien de aard van de eerste drie en de laatst opgesomde indirecte belastingen in artikel 3 van de Financieringswet (in casu belastingen op spelen en weddenschappen, belasting op de automatische ontspanningstoestellen, openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken en het eurovignet).

goederen, voor zover zij dus bestemd zijn voor het officiële gebruik van de internationale organisatie of met haar werking verband houden.

De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn geen gefedereerde belastingen: het blijven rijksbelastingen, zoals de Financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in zijn artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de btw. Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (artikel 42 en volgende van de Financieringswet): als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en *ristorno's*.

De retributies zijn van vrijstelling uitgesloten.

5. Gevolgen voor de verdragsprocedure

Zetelakkoorden dienen in principe gemengd verklaard te worden en de procedures te volgen in toepassing van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen. Het gemengd verklaren van een zetelakkoord staat in functie van het verlenen van immuniteit van goederen van de internationale organisatie, in de mate dat de gemeenschappen of de gewesten bevoegd zijn, en in functie van het facultatief toekennen van fiscale vrijstellingen.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet, betekent dit dat al de betrokken regeringen, dus in voorkomend geval ook de Vlaamse Regering, de onderhandelde verdragstekst moeten goedkeuren. Hun parlementen dienen hun instemming met het ondertekende zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid het internationaal kan ratificeren.

II. BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST TUSSEN BELGIË EN DE VERDRAGSPARTIJEN VAN DE CENTRAAL-EUROPESE VRIJHANDELSEVEREENKOMST INZAKE DE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN HET CEFTA-SECRETARIAAT

1. De Centraal-Europese Vrijhandelsovereenkomst (Central European Free Trade Agreement, CEFTA)

De oorspronkelijke Vrijhandelsovereenkomst voor Centraal-Europa (CEFTA) werd op 21 december 1992 in Krakau ondertekend door de landen van de zogenaamde Visegrád-groep (Polen, Hongarije en het toenmalige Tsjechoslowakije). De overeenkomst werd toegepast vanaf 1 maart 1993. Het was de bedoeling van de deelnemende landen om, via de tenuitvoerlegging van deze vrijhandelsovereenkomst, de nodige interne aanpassingen door te voeren met het oog op een toekomstig lidmaatschap van de EU. In de daaropvolgende jaren traden Slovenië (1996), Roemenië (1997), Bulgarije (1999), Kroatië (2003) en Macedonië (2006) toe tot deze vrijhandelsovereenkomst. De overeenkomst werd in 1995 en 2003 geamendeerd.

Nadat alle oorspronkelijke verdragspartijen en Slovenië toegetreden waren tot de EU en zij bijgevolg niet langer partij waren bij de CEFTA, werd besloten de overeenkomst uit te breiden tot de Balkanstaten waarmee al bilaterale vrijhandelsovereenkomsten bestonden in het kader van het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa. Op 6 april 2006 werd in Boekarest tijdens de top van de regeringsleiders van de landen van Zuidoost-Europa een gezamenlijke verklaring aangenomen over de uitbreiding van de CEFTA met Albanië, Bosnië en Herzegovina, de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK) namens Kosovo, Moldavië en de toenmalige Unie van Servië en Montenegro.

De nieuwe, geamendeerde vrijhandelsovereenkomst werd op 19 december 2006 in Boekarest ondertekend door Albanië, Bosnië en Herzegovina, Bulgarije, Kroatië, Macedonië, Moldavië, Montenegro, Roemenië, Servië en de UNMIK. Bulgarije en Roemenië zijn geen

partij meer bij de vrijhandelsovereenkomst, sinds zij op 1 januari 2007 toetraden tot de EU. Deze overeenkomst heeft tot doel tegen 31 december 2010 een vrijhandelszone te creëren. Zij brengt 32 bestaande bilaterale vrijhandelsovereenkomsten in Zuidoost-Europa samen die meer dan 90% van de handel en bijna de ganse handel in industriële goederen vrijmaken. In de preambule wordt uitdrukkelijk gesteld dat het de bedoeling is de betrokken landen voor te bereiden op het EU-lidmaatschap. Hoewel zij geen partij is, verleende de EU politieke, technische en financiële steun bij de totstandkoming van de overeenkomst.

De doelstellingen van de overeenkomst zijn:

- de bestaande bilaterale overeenkomsten verzamelen in één overeenkomst;
- de investeringsmogelijkheden verbeteren;
- de handel in goederen en diensten uitbreiden;
- de handelsbelemmeringen en -verstoringen wegwerken;
- eerlijke mededingingsregels voorzien;
- intellectuele eigendomsrechten beschermen;
- procedures voor de toepassing en de uitvoering van de overeenkomst voorzien;
- bijdragen tot een harmonieuze ontwikkeling en expansie van de wereldhandel.

Van belang voor de voorliggende overeenkomst is dat in bijlage 1 bij de overeenkomst van Boekarest bepaald wordt dat een Gemengde Commissie opgericht wordt die samengesteld is uit vertegenwoordigers van de CEFTA-verdragspartijen en zal ondersteund worden door een secretariaat met vestiging in Brussel.

2. Algemene toelichting bij de overeenkomst tussen België en de CEFTA-verdragspartijen

Op 28 september 2007 nam de Gemengde Commissie van de CEFTA een besluit aan over het juridische statuut van het secretariaat, waarbij bepaald werd dat de CEFTA-verdragspartijen een ‘zetelakkoord’ of een soortgelijke overeenkomst zouden sluiten met het gastland. Een dergelijke overeenkomst moet de voorrechten en immuniteiten nader bepalen die vereist zijn voor het functioneren van het secretariaat en voor de goede uitvoering door het personeel van zijn opdracht. Dit is in tegenstelling met de meer gebruikelijke praktijk waarbij de internationale organisatie zelf een bilateraal zetelakkoord sluit met het gastland.

De tekst van de overeenkomst bevat de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten die in deel II, 3, van deze memorie van toelichting uitvoerig besproken worden. Hij wijkt slechts op de volgende punten af van de standaardtekst voor zetelakkoorden:

- het eerste artikel waarin een aantal definities opgenomen worden;
- aangezien de CEFTA niet de intentie heeft om een interne belasting op de lonen van haar ambtenaren in te voeren, werd de gebruikelijke bepaling ter vermijding van dubbele belasting uit artikel 19 weggelaten; om dezelfde reden werd aan artikel 18 (diplomatiek statuut) een tweede paragraaf toegevoegd waarin gesteld wordt dat de betrokken personeelsleden belastbaar blijven in de staat waarvan zij inwoner waren op het ogenblik van het opnemen van hun functie bij het secretariaat;
- in de slotbepalingen (artikelen 32 en 33) wordt voorzien dat een CEFTA-verdragspartij die zich uit de CEFTA terugtrekt (wat zoals hoger vermeld automatisch het geval zal zijn voor CEFTA-verdragspartijen die lid worden van de EU), meteen ook ophoudt partij te zijn bij deze overeenkomst; daarnaast wordt bepaald dat België depositaris is.

De overeenkomst beantwoordt aan de beleidsopties over het onthaal van internationale organisaties. Zij bevat bepalingen over aangelegenheden waarvoor de gemeenschappen en de gewesten uitsluitend of naast de federale overheid bevoegd zijn, zodat deze overeenkomst een gemengd verdrag is.

Het Vlaams Parlement wordt om die redenen verzocht namens de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zijn goedkeuring te verlenen aan de overeenkomst tot toekenning van een eigen statuut voor het in België gevestigde secretariaat van de CEFTA.

3. Artikelsgewijze toelichting

In de preambule wordt verwezen naar de artikelen 40, 41 en 42 van de bijlage 1 bij de overeenkomst inzake de wijziging van en de toetreding tot de Vrijhandelsovereenkomst voor Centraal-Europa, die opgesteld werd in Boekarest op 19 december 2006 en waarbij een Gemengde Commissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de CEFTA-verdragspartijen, ingesteld werd.

De Gemengde Commissie laat zich ondersteunen door een permanent secretariaat dat gevestigd wordt in Brussel. De Gemengde Commissie zal beslissen over de taken en de administratieve regels van het secretariaat. Op 28 september 2007 nam de Gemengde Commissie een besluit aan over het juridische statuut van het secretariaat, waarbij bepaald werd dat de CEFTA-verdragspartijen een ‘zetelakkoord’ of een soortgelijke overeenkomst zullen sluiten met het gastland België. Een dergelijke overeenkomst moet de voorrechten en immuniteiten nader bepalen die vereist zijn voor het functioneren van het secretariaat en voor de goede uitvoering door het personeel van zijn opdracht.

Hoofdstuk I (artikelen 1-17) – Rechtspersoonlijkheid, voorrechten en immuniteiten van het secretariaat

Artikel 1 definieert wat verstaan wordt onder het gastland (België), de CEFTA-verdragspartijen, het secretariaat, de directeur en de personeelsleden van het secretariaat.

Er wordt internationale rechtspersoonlijkheid toegekend aan het secretariaat, voor zover nodig voor de uitoefening van zijn taken, met inbegrip van de bevoegdheid om overeenkomsten te sluiten, roerende en onroerende goederen te verwerven en te vervreemden en in rechte op te treden (artikel 2). Het secretariaat en de goederen en bezittingen die gebruikt worden voor officiële doeleinden, genieten immuniteit van rechtsmacht behalve indien het secretariaat daaraan uitdrukkelijk verzaakt (artikel 3). Die goederen en bezittingen kunnen niet het voorwerp uitmaken van enige vorm van opvordering, verbeurdverklaring, inbewaringstelling of een andere vorm van beslaglegging of dwang. In geval van een noodzakelijke onteigening mogen de werkzaamheden van het secretariaat niet gehinderd worden en moet België zijn medewerking verlenen aan de wederinstallatie (artikel 4).

Het archief (artikel 5) en de gebouwen (artikel 6) zijn onschendbaar. Het secretariaat mag om het even welke valuta bezitten en rekeningen hebben in eender welke munteenheid, voor zover dit nodig is voor verrichtingen die beantwoorden aan het doel van het secretariaat. België zal de nodige toelatingen verlenen om het fondsenverkeer te verzekeren (artikel 7).

De artikelen 8, 9, 10, 11, 13 en 15 regelen de vrijstelling van directe en indirecte belastingen. Het secretariaat, zijn bezittingen, inkomsten en andere goederen zijn vrijgesteld van alle directe belastingen (artikel 8), maar er wordt geen enkele vrijstelling van directe en indirecte belasting verleend voor inkomsten die afkomstig zijn van een industriële of commerciële activiteit die uitgeoefend wordt door het secretariaat of door een personeelslid dat voor zijn rekening handelt (artikel 10). Wanneer de prijs van aanzienlijke aankopen van roerende of onroerende goederen of van belangrijke diensten indirecte rechten of btw bevat, worden telkens wanneer mogelijk maatregelen getroffen om het bedrag van

die rechten of btw kwijt te schelden of terug te betalen (artikel 9). Er is ook vrijstelling van alle indirecte belastingen op ingevoerde goederen voor officieel gebruik (artikel 11) en op de officiële publicaties (artikel 13). Er wordt echter geen vrijstelling verleend van belastingen, heffingen en rechten die alleen de vergoeding van diensten van openbaar nut (retributies) betreffen (artikel 15).

Het secretariaat kan alle goederen en publicaties invoeren die bestemd zijn voor het officiële gebruik (artikel 12). De goederen die eigendom zijn van het secretariaat kunnen in België alleen vervreemd worden volgens de Belgische wetten en voorschriften (artikel 14) en de officiële briefwisseling is onschendbaar (artikel 16).

Artikel 17 bepaalt dat de voorwaarden en toepassingsregelingen van de artikelen 8 tot en met 14 vastgelegd worden door de bevoegde minister van financiën. De fiscale vrijstellingen worden dus verstrekt in dit verdrag zelf (artikelen 8, 9, 11, 13 en 15). Deze overeenkomst vormt de essentiële bijlage van het instemmingdecreet en staat hiermee dus gelijk. Aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën komt het slechts toe de uitvoeringsmaatregelen te treffen voor het toepassen van de verdragsrechtelijke vrijstellingen van Vlaamse belastingen of heffingen.

Hoofdstuk II (artikelen 18-24) – Statuut van het personeel

De directeur en één personeelslid dat hem of haar vervangt tijdens zijn of haar afwezigheid, en hun inwonende echtgeno(o)t(e) en kinderen ten laste, genieten de diplomatieke voorrechten, immuniteiten en faciliteiten. Hun inkomsten en vermogensbestanddelen zijn belastbaar in de staat waarvan zij geacht worden inwoner te zijn in overeenstemming met de bepalingen van de verdragen ter voorkoming van dubbele belasting (artikel 18).

De personeelsleden genieten volgens artikel 19:

- vrijstelling van rechtsvervolging voor daden die zij in hun officiële hoedanigheid verricht hebben; deze immuniteit blijft van kracht na de beëindiging van hun functies;
- onschendbaarheid voor al hun officiële papieren en documenten.

De personeelsleden, hun samenwonende echtgeno(o)t(e) en hun inwonende kinderen ten laste, zijn overeenkomstig artikel 19.2 niet onderworpen aan de maatregelen tot beperking van de immigratie of aan de registratieformaliteiten voor vreemdelingen. Die afwijking wordt toegekend overeenkomstig de Belgische wetgeving ter zake. Het secretariaat stelt de Protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken in kennis van aankomst en vertrek van zijn personeelsleden en deelt hun gegevens mee.

De personeelsleden van het secretariaat hebben het recht om binnen het jaar na het opnemen van hun functie meubelen en een persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. De bevoegde minister van financiën legt de beperkingen en toepassingsvoorwaarden daarvan vast (artikel 20). België is niet verplicht de voordelen, voorrechten en immuniteiten toe kennen aan eigen onderdanen of vaste ingezetenen (artikel 21).

De personeelsleden zijn niet onderworpen aan de Belgische wetgeving inzake tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten en inzake de uitoefening door buitenlanders van zelfstandige beroepsactiviteiten (artikel 22). Het secretariaat overhandigt vóór 1 maart van elk jaar aan alle begunstigden een fiche waarop de salarissen, emolumenten, vergoedingen, pensioenen of rentes vermeld staan die gedurende het voorgaande jaar gestort zijn (artikel 23).

De personeelsleden die geen Belgische onderdanen zijn of er permanent verblijven, en die in België geen winstgevend activiteiten uitoefenen, kunnen kiezen om gedekt te worden door de socialezekerheidstelsels die van toepassing zijn op de personeelsleden van het

secretariaat, overeenkomstig de voorschriften van deze stelsels. Dit keuzerecht moet uitgeoefend worden binnen de twee weken na de eerste opneming van de functie, en meegedeeld worden aan de Protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken. Personeelsleden die de Belgische nationaliteit bezitten of permanent in België verblijven worden gedekt door het Belgische stelsel van sociale zekerheid. Dat is ook het geval voor personeelsleden die niet geopteerd hebben voor sociale bescherming van het secretariaat en voor dienstpersoneel dat geen vaste betrekking bekleedt. Het secretariaat garandeert dat de personeelsleden die bij zijn socialezekerheidstelsels aangesloten zijn, hun wettige echtgeno(o)t(e) en inwonende kinderen dezelfde voordelen genieten als deze die het Belgische stelsel biedt. België kan van het secretariaat de kosten terugbetaald krijgen van elke bijstand van sociale aard (artikel 24).

Hoofdstuk III (artikelen 25-31) – Algemene bepalingen

Voorrechten en immuniteiten worden enkel toegekend aan de personeelsleden van het secretariaat in het belang van het secretariaat en niet tot hun persoonlijk voordeel. De directeur of de Gemengde Commissie, naargelang het geval, moet de immuniteit opheffen in gevallen waarin zij een belemmering kan vormen voor de rechtsbedeling (artikel 25). België heeft als ontvangende staat het recht om voorzorgen te nemen in het belang van zijn veiligheid (artikel 26). Er is geen immuniteit van rechtsmacht in geval van inbreuken op het verkeersreglement of van schade berokkend door een motorvoertuig (artikel 27). Het secretariaat en zijn personeelsleden werken samen met de bevoegde overheden in België om de goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, de naleving van het politiereglement te waarborgen en misbruiken te vermijden (artikel 28). Bovendien moeten het secretariaat en zijn personeelsleden zich houden aan de Belgische wetten en voorschriften, alsook aan uitspraken die te hunnen opzichte gedaan zijn (artikel 29). België draagt generlei internationale aansprakelijkheid voor een daad of nalatigheid van het secretariaat zelf of van zijn personeelsleden (artikel 30).

Alle uiteenlopende standpunten aangaande de toepassing of interpretatie van de overeenkomst die niet kunnen geregeld worden door rechtstreeks overleg tussen België en de CEFTA-verdragspartijen, kunnen voorgelegd worden aan een scheidsgerecht dat bestaat uit drie leden. Wanneer geen overeenstemming bereikt wordt over de voorzitter van het scheidsgerecht, gebeurt de benoeming door de voorzitter van het Internationaal Gerechtshof (artikel 31).

Hoofdstuk IV (artikelen 32-33) – Slotbepalingen

De overeenkomst zal bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd worden door België en de CEFTA-verdragspartijen. Zij treedt in werking op de dertigste dag na de datum van neerlegging door vier CEFTA-verdragspartijen en door België van de akten ter kennisgeving dat aan de grondwettelijke en wettelijke procedures voldaan is. Voor de overige CEFTA-verdragspartijen treedt de overeenkomst in werking op de respectieve data van neerlegging van hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring. De overeenkomst kan op verzoek van België of de Gemengde Commissie herzien worden. Zij zal beschouwd worden als opgezegd door een CEFTA-verdragspartij vanaf de datum waarop die partij zich uit de CEFTA terugtrekt (artikel 32).

De Belgische regering is depositaris van de overeenkomst (artikel 33).

De overeenkomst werd opgesteld in het Engels.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Gemengd karakter en ondertekening van de overeenkomst

Volgens een afspraak die gemaakt werd tijdens de vergadering van 21 april 2008 van de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), werden het gemengde karakter (bevoegdheden van de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten) van de overeenkomst en de ondertekening formule vastgelegd via een schriftelijke procedure. Op 18 maart 2009 heeft de WGV de schriftelijke procedure geformaliseerd. overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008, worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen behoudens bezwaar binnen de 30 dagen na de notificatie van de verslagen door het secretariaat van de WGV. In de brief van 24 juni 2009 meldt de voorzitter van de ICBB aan de minister-president van de Vlaamse Regering dat geen enkel bezwaar geformuleerd werd, en het verslag bijgevolg definitief goedgekeurd is.

De wijze van ondertekening van de overeenkomst zorgde voor knelpunten met drie CEFTA-verdragspartijen. Door de weigering van Servië om de onafhankelijkheid van Kosovo te erkennen, werd de overeenkomst in naam van Kosovo ondertekend door de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo. Daarnaast kon België als EU-lidstaat enkel de benaming ‘Voormalige Joegoslavische republiek Macedonië’ aanvaarden, wat door het land in kwestie niet kon aanvaard worden. Macedonië ondertekende de overeenkomst niet, maar in een brief aan de FOD Buitenlandse Zaken meldde het hoofd van de Vertegenwoordiging van Macedonië bij de Europese Gemeenschappen dat de Macedonische regering zich akkoord verklaart met de verdragsbepalingen en zich als een ondertekenende partij beschouwt. In zijn antwoord schreef de FOD Buitenlandse Zaken dat deze briefwisseling de plaats inneemt van de ondertekening. Dit betekent evenwel niet dat België een andere benaming dan de ‘Voormalige Joegoslavische republiek Macedonië’ aanvaardt of erkent. Tot slot merkte de vertegenwoordiger van Montenegro op dat het land geen republiek is. De woorden ‘de republiek’ geplaatst vóór de naam Montenegro werden daarom in de verdragstekst handmatig geschrapt.

In overeenstemming met het bovenvermelde ondertekenden alle partijen, behalve Macedonië (VJRM), de overeenkomst in Brussel op 26 juni 2008. België ondertekende de overeenkomst volgens ondertekening formule 3 van de ICBB. Dat betekent één enkele handtekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in zijn advies van 14 januari 2009 naar zijn eerdere adviezen inzake zetelakkoorden waarin reeds het strategische belang van de aanwezigheid van internationale instellingen en verbindingsbureaus van internationale instellingen aangekaart werd, evenals de nood aan voldoende aantrekkelijke en internationaal competitieve voorwaarden. Bovendien hamert de SARiV nogmaals op een snelle onderhandeling en ratificatie van zetelakkoorden, en verwelkomt dan ook dat de instemmingprocedure snel ingezet is.

Ook in dit advies vraagt de SARiV zich af of de parlementaire instemming voor elk zetelakkoord de meest aangesproken procedure is om het Vlaams Parlement bij het buitenlands beleid te betrekken. Als antwoord op deze suggestie kan ik vermelden dat het sinds 1993 steevast de gewoonte van de Vlaamse Regering is om voor alle verdragen een ontwerp van instemmingdecreet in te dienen bij het Vlaams Parlement, hoewel de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, zoals gewijzigd, inderdaad geen bepaling bevat over de wijze van parlementaire instemming. De bijzondere wet laat dus toe dat het Vlaams Parlement zijn instemming met verdragen betuigt op een andere manier of op verschillende manieren, naargelang het soort verdrag. Vermits deze aange-

legenheid de werking van het Vlaams Parlement raakt, is hierover overleg nodig tussen de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement. Het begin van een nieuwe legislatuur kan een goede gelegenheid zijn om dat overleg te starten.

Tot slot juicht de SARiV de oprichting van een regionale vrijhandelszone toe. De SARiV verwijst hierbij naar de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) die een soortgelijk verband voor economische samenwerking met succes vormde en de aanzet gaf tot het EU-lidmaatschap voor een aantal betrokken landen. Volgens de SARiV moet de CEFTA de regio aantrekkelijker maken voor buitenlandse investeringen en de economische groei stimuleren. De vestiging van het secretariaat in Brussel stelt Vlaanderen in staat directe contacten te onderhouden met de CEFTA. De SARiV suggereert om de kansen hiervoor actief te verkennen.

Gezien het belang van de aanwezigheid van internationale organisaties en aangezien de overeenkomst de gebruikelijke voorrechten en immuniteiten bevat, sluit de SARiV zich aan bij het ontwerp van instemmingdecreet.

3. Advies van de Raad van State

In zijn advies van 5 maart 2009 (referte 45.976/1) stelt de Raad van State dat de machtiging die in de artikelen 17 en 20, lid 2, van de overeenkomst aan de bevoegde minister van financiën verleend wordt, onverenigbaar is met het wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden zoals dat voortvloeit uit de artikelen 170 en 172 van de Grondwet. Deze machtiging aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën is volgens de Vlaamse Regering niet in strijd met het grondwettelijke legaliteitsbeginsel en dit om de volgende redenen.

Op de eerste plaats worden een aantal fiscale vrijstellingen van rechtswege verleend via het Verdrag inzake diplomatiek verkeer en de twee erbij horende protocollen (Wenen, 1961; deze drie internationale akten zijn voor België in werking getreden op 1 juni 1968 – verder het Verdrag van Wenen of VvW). Het Verdrag van Wenen kent vrijstellingen toe aan ambassades en consulaten van vreemde staten en aan hun personeel. Welnu, intergouvernementele organisaties, zoals de CEFTA, worden, op basis van een wereldwijd aangenomen gewoonte bij internationale relaties, gelijk gesteld met vreemde staten, voor wat het statuut van hun vestigingen en hun personeel betreft.

Het Verdrag van Wenen bevat een aantal dwingende bepalingen over de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan de zending van de staat zelf en aan sommige van haar personeelsleden. Zodra de door de organisatie aangesproken staat toelaat dat zij een officiële vestiging op zijn grondgebied mag openen, wordt van deze ontvangende overheid niet verwacht over die bepalingen van het VvW te onderhandelen. Dit blijkt uit het algemene gebruik van de gelijke behandeling tussen staten of tussen internationale organisaties. De internationale gouvernementele organisaties zijn immers samengesteld uit staten. Een staat kan geen andere staat belasten, evenmin via een internationale organisatie. Bovendien heeft een internationale gouvernementele organisatie een persoonlijkheid van internationaal publiekrecht. Bijgevolg kan zulke organisatie naar internationale gewoonte in België niet belastbaar zijn voor zijn officiële werking.

Vandaar dat het secretariaat van de CEFTA en zijn directeur zijn vrijgesteld van alle nationale, gewestelijke en gemeentelijke belastingen en rechten ten aanzien van de gebouwen, met uitzondering van de heffingen en belastingen ter vergoeding van verleende diensten of retributies (analoog met artikel 23, VvW). De rechten en heffingen van de organisaties ontstaan in het kader van de uitoefening van hun officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten van de ontvangende staat (artikel 28, VvW). Wat het personeel van de zetels of vertegenwoordigingen betreft, wordt in het VvW een onderscheid gemaakt tussen de personeelsleden met en die zonder diplomatiek statuut.

De ambtenaren met diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, zowel nationale, gewestelijke als gemeentelijke belastingen, met uitzondering van retributies, rechten en belastingen op onroerend goed, successie- en registratierechten op onroerend goed (onverminderd artikel 23, VvW), alsook taksen op particulier inkomen en vermogen met bron in de ontvangende staat (artikelen 34, 36, 37, 39 en 42, VvW).

Ook hun inwonende gezinsleden en de administratieve en technische personeelsleden die de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezitten, genieten de voorrechten en immuniteiten bepaald in de artikelen 29 tot en met 36 van het VvW. Deze laatst genoemde categorie van personeel geniet tevens van de vrije invoer van goederen bedoeld in artikel 36, 1°, VvW, naar aanleiding van hun eerste installatie in de ontvangende staat (artikel 37, 2°, VvW).

Bijgevolg zijn de bepalingen van deze overeenkomst een ononderbroken voortzetting van de sinds decennia gevestigde praktijk die internationale organisaties gelijk behandelt met diplomatieke vertegenwoordigingen van staten. Dit geldt bij uitstek voor fiscale vrijstellingen.

Vervolgens dient opgemerkt dat de fiscale vrijstellingen, kwijtscheldingen en terugbetalingen van de belastingen in deze overeenkomst zelf verstrekt worden (artikelen 8 tot en met 14), hetzij analoog met de fiscale voorrechten die verleend zijn via het VvW aan staten, hetzij constitutief als zij ten opzichte van het VvW aanvullend zijn. Deze voorrechten worden helemaal niet toegekend door de bevoegde minister. Aan de Vlaamse minister bevoegd voor financiën komt het slechts toe de uitvoeringsmaatregelen te treffen voor het toepassen van de verdragsrechtelijke vrijstellingen, kwijtscheldingen of terugbetalingen van directe of indirecte belastingen die de Vlaamse overheid heft.

Deze overeenkomst heeft in de Belgische federatie het juridische statuut van een gemengd verdrag. Zij is de essentiële bijlage van het instemmingdecreet, en staat hiermee dus gelijk. De decreetgever oordeelt of de artikelen van de overeenkomst een grondwetsbepaling schenden. De decreetgever oefent precies zijn toezicht onder meer in dit verband uit via de beraadslaging en de stemronde over het ontwerp van decreet.

Tot slot stelt de Vlaamse Regering vast dat het verdragsartikel 20, lid 2, niet slaat op Vlaamse fiscaliteit. Bijgevolg wordt de Vlaamse overheid niet aangesproken door dit onderdeel van het bezwaar van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
de overeenkomst tussen het koninkrijk België en
de republiek Albanië, Bosnië en Herzegovina, de republiek Kroatië,
de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië,
de republiek Moldavië, Montenegro, de republiek Servië en
de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo
in naam van Kosovo in overeenstemming met resolutie 1244 van
de VN-Veiligheidsraad, betreffende de voorrechten en immuniteiten van
het secretariaat van de Centraal-Europese Vrijhandelsovereenkomst,
ondertekend in Brussel op 26 juni 2008

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen het koninkrijk België en de republiek Albanië, Bosnië en Herzegovina, de republiek Kroatië, de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, de republiek Moldavië, Montenegro, de republiek Servië en de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo in naam van Kosovo in overeenstemming met resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad, betreffende de voorrechten en immuniteiten van het secretariaat van de Centraal-Europese Vrijhandelsovereenkomst, ondertekend in Brussel op 26 juni 2008, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw,
Zeevisserij en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen het koninkrijk België en de republiek Albanië, Bosnië en Herzegovina, de republiek Kroatië, de voormalige Joegoslavische republiek Macedonië, de republiek Moldavië, Montenegro, de republiek Servië en de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo in naam van Kosovo, in overeenstemming met resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad, betreffende de voorrechten en immuniteiten van het secretariaat van de Centraal-Europese Vrijhandelsovereenkomst, ondertekend in Brussel op 26 juni 2008, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 24 juli 2009.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS